

forstrækket ved de Lønninger, der ere fastsatte. Hvor vidt § 3 med Hensyn til Alderstillaag saa bliver passende, skal jeg ikke opholde mig ved. Hvad angaar Inddelingen af de forskjellige Funktionærer i Klasser, saa tror jeg, det vilde være heldigt, om man fik en yderligere Forklaring heraf, f. Ex. hvorledes Stationsforstanderne ere fordelte i de forskjellige Klasser, efter hvilke Regler de fordeles til Stationerne osv., og jeg haaber ogsaa, at der vil komme en saadan; det er jo de samme Bestemmelser som med Hensyn til Postmestrene. Man har jo nu den Skik at bestemme Postmestrenes Lønninger efter indgaaende og ikke efter udgaaende, navnlig hvad Afviser og Pakkepostfager angaar. Ved de Regler, Ministeriet har fastsat herom, er det efter mit Skjøn kommen til at forfordele forskjellige Posthuse, men det ligger jo ikke for i Dieblisset, det vedkommer kun det paagjældende Udvalg. Saaledes kunde det imidlertid ogsaa være gaaet her, at der kan være Høstbanestationer, som maaste kunne være optagne i en tidligere Klasse, end de egentlig burde være, men Alt dette antyder jeg kun nu, da det jo senere vil blive nærmere drøftet. Hvad der er anført i A, B og C, angaar imidlertid kun en ringe Del af Embedspersonalet; derimod komme vi til et meget stort og omfattende Komplex under D, E og F, som det forekommer mig, at Lovforslaget har tager altfor summarist. Jeg finder den Bemærkning særdeles rammende, som det ærede Medlem for Christed (M. Andersen) anførte, naar han sagde: Hvorfor tillade blot at forhøje, hvorfor ikke tillige at nedtætte, i alt Fald nedtætte tidligere Forholdelser? Men dette er jo et Spørgsmaal, som frembyder sig af sig selv ved nærmere Undersøgelse. Der foreligger egentlig et Krav, som, hvis det ikke reguleres gennem Budgettet — det skal jeg senere komme til — men overlades til Administrationen selv at træffe Bestemmelse om, og det forekommer mig da ikke rigtigt i det Omfang at overlade den Bestemmelsen af Lønnen for den langt overveiende Del af hele det vedkommende Personale, af hvilket der gives Tusinder, som ere Familiefædre og ældre Mænd. Naar der er Tale om Fordelingen af 2,500,000 Kr. aarlig, forekommer det mig, at man maa have lidt andre Regler for Fordelingen end dem, der ere foreslaaede under D, jeg vil ligesvem sige lidt sikkrere Regler overfor det paagjældende store Personale. Noget Vignende gjælder med Hensyn til det, der er budgetteret under E, nemlig 750,000 Kr. Ved Anvendelsen af saa store Beløb maa der ogsaa kræves nærmere Regler og

en større Garanti for Behandlingen af det paagjældende Personale. Jeg vil nødig gaa med til en saa summarist Bestemmelse i den Henseende. Og saa er der en Ting til, som jeg gjerne vilde tilføje: Jeg vilde ønske en Undersøgelse af, hvad der forlanges af en stor Del af disse Mennesker, om ikke der kræves et saa omfattende Arbejde, at det i mange Tilfælde ligesvem er umenneskeligt; men de Paagjældende ere nødte til at gaa ind paa det paa Grund af deres Stillings Usikkerhed og navnlig maaste paa Grund af, at det har været Sædvane. Jeg tror, at der gives en Mængde af disse Arbejdere, jeg tænker her navnlig paa Konduktørerne, af hvilke der særlig i Vinterdage kræves en saa omfattende og for Helbredet anstrengende Tjeneste, at der vel kunde blive Spørgsmaal om, hvor vidt det fra et humant Standpunkt vilde være forsvarligt at lade denne Lov gaa igjennem, billigende dette. Det vil altfaa føre til, at man maa faae dette nærmere oplyst af de Arbejdsregulativer, der have, og derefter tage Bestemmelse om, hvilke Forandringer, man tror, der af Hensyn til de paagjældende Individuer maatte gjøres deri. Selve Pensioneringsspørgsmaalet er for vidtløftigt at omhandle ved denne Leilighed, jeg skal kun sige, at jeg vilde have ønsket, men jeg har ikke opdaget det, at der havde været en Beregning over, hvad denne forandrede Pensionering efter Status nu vilde foranledige fremfor den tidligere i Udgifter, og ligeledes en nærmere Beregning af, hvorledes det vil stille sig med de forandrede Lønningsfakter, der jo væsentlig vilde blive de samme som efter det provisoriske Regulativ, hvorefter de nu lønnes. Jeg skal kun gjentage den almindelige Bemærkning, som jeg gjorde før, at jeg ser ikke rettere end, at naar vi vilde have Statsdrift af Statsbanerne — og det have vi, og vi kunne ikke komme bort fra det — saa ere nu Funktionærerne der ligesaa berettigede til Esterløn som vore Ansatte i andre Funktioner og Stillinger. Naar der nu er fremhævet, at vi have saa lidt Overskud, navnlig i Sammenligning med andre Lande, f. Ex. Sverig, og at dette formentlig maa hidrøre fra, at vi her have et aldeles urimeligt Antal af lønede Personer, og at Bestyrelses- og Betjeningsudgifterne ere altfor store, saa er dette maaste meget sandsynligt og det vil formentlig ogsaa blive underkastet en alvorlig Undersøgelse i Udvalget, om det ikke i høj Grad er Tilfældet. Paa Forhaand skal jeg ikke bestemt udtale mig derom. Det interesserede mig jo særdeles at høre det ærede Medlem fra Bestervigs (Andersen) Foredrag herom, men jeg følte mig ikke fuld-